

РЕШЕНИЕ

№ 3285

гр. София, 18.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 1 състав, в публично заседание на 28.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **3177** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на „Тедис-73“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], кв. В., [улица], вх. Б, ет. 5, ап. 14, предявена от управителя Т. Д. К., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗНПАМ/ № ФК-С2075-0474528/17.03.2023 г., издадена от С. Е. С., на длъжност началник отдел „Оперативни дейности“ С., Главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление (ЦУ) на Национална агенция по приходите (НАП). С оспорената заповед е постановено запечатване на търговски обект - магазин за плодове и зеленчуци, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от търговското дружество и забрана за достъп до него, за срок от 14 дни на основание чл.186, ал.1, т.1, б. „а“ ЗДДС и чл. 187, ал.1 ЗДДС.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна и неправилна, издадена в нарушение на административнопроизводствените правила, на материалния закон и при несъответствие с целта на закона. Поддържа се, че не е доказано по несъмнен начин нарушението, както и че в деня на проверката жалбоподателят е предприел всички действия за нормалното отчитане на приходите от продажби, поради което и оспорената заповед не следвало да бъде издавана. Правят се оплаквания, че не са изложени мотиви относно определения срок от 15 дни, че не е спазен принципът за съразмерност по чл. 6 от АПК. Искането е за отмяна на ЗНПАМ

№ ФК-С2075-0474528/17.03.2023 г., издадена от С. Е. С..

Ответникът – началникът на отдел „Оперативни дейности“ С. Главна дирекция (ГД) „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП чрез юрк. Л., оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изразява становище по жалбата.

Административен съд - София-град, Трето отделение, 1 състав, след като се запозна със становищата на страните и с приетите по делото доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

При извършена проверка на 25.02.2023 г. на търговски обект по смисъла на § 1, т. 41 от ДР на ЗДДС – магазин за плодове и зеленчуци, находящ се на адрес [населено място], [улица] направена контролна покупка – на банани, домати и зеле на обща стойност от 20, 20 лева, заплатена в брой, за която не е бил издаден фискален бон от инсталираното в обекта ФУ „DATECS DP – 150” с индивидуален номер DT 853584 и номер на фискална памет 02853584. Резултатите от проверката са обективирани в протокол за извършване на проверка АА № 0474528/25.02.2023 г., в който е вписано, че обектът се стопанисва от „Тедис - 73“ ЕООД.

Установеното се потвърждава от приложените по делото доказателства: протокол за извършена проверка серия АА № 0474528/25.02.2023 г.; опис на налични пари в каса за дата от 25.02.2023 г.; копие от КЛЕН за дата 25.02.2023 г.; копие от дневен финансов отчет „Х“ 0010560/25.02.2023 г. и обяснение от Т. Д. К..

При така очертаната фактическа обстановка, административният орган е приел, че е изпълнен съставът на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС и на основание чл. 186, ал. 3 от ЗДДС, във връзка с чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ с.з. на дружеството-жалбоподател е наложена принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект - магазин за плодове и зеленчуци, находящ се в [населено място], [улица] забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

Към административната преписка са приложени Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г.; Заповед № ЗЦУ-1157/27.08.2020 г., и Заповед № 3927/23.11.2022 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срок, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, от лице, което е адресат на акта.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК: компетентност на органа, спазване на установената форма, на административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и целта на закона.

Заповед № ФК-С2075-0474528/17.03.2023 г. е издадена от компетентен орган по чл. 186, ал. 3 ЗДДС, който предвижда, че принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Видно от представената по делото Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП (л. 23 и сл.), началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, са определени да налагат ПАМ запечатване на обект по чл.186 от ЗДДС, а от Заповед № 3927/23.11.2022 г. (л.21) се установява, че С. С. е назначен за заемане на длъжността, поради което заповедта е издадена от компетентен

орган.

Спазени са и изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила.

По приложението на материалния закон:

Обжалваният административен акт е издаден при допуснати нарушения на чл. 146, т. 3 и т. 5 АПК поради следните съображения.

По силата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон и да ги съхранява до напускането на обекта.

Разпоредбата на чл.186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС, предвижда принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не издаде съответен документ за продажба по чл. 118.

От доказателствата по делото се установява, че към момента на осъществената проверка в търговския обект не е издадена фискална касова бележка от функциониращото в обекта фискално устройство (ФУ) при покупка на банани, домати и зеле на обща стойност 20, 20 лв. Плащането е прието за сметка на „Тедис - 73“ ЕООД. От наличното в обекта ФУ са отпечатани КЛЕН и дневен финансов отчет (ДФО), от които е видно, че сумата от 20,20 лв. не е отразена, като регистрирана чрез издаване на фискална касова бележка.

Не се спори и че в търговския обект е инсталирано и регистрирано фискално устройство. Издаването на фискална касова бележка за извършените покупка и плащане в брой е било дължимо, но не е сторено. Следователно, налице е неизпълнение от страна на дружеството-жалбоподател на задължението по чл. 118, ал. 1 ЗДДС за регистриране и отчитане на извършена в стопанисвания от него обект продажба чрез издаване на фискална касова бележка, което обуславя наличие на материалните предпоставки за прилагане на ПАМ - запечатване на обекта по чл.186, ал.1, б. „а“ ЗДДС.

При наличие на предпоставките на чл.186, ал.1 ЗДДС, административният орган е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка. Единствената преценка, която административният орган е оправомощен да извърши, е по отношение срока на прилагане на мярката. В тази насока оплакванията в жалбата относно продължителността на мярката са основателни.

Административният орган е изложил отделни мотиви във връзка с продължителността на срока, които обаче биха могли да бъдат отнесени към всеки един случай на неиздаване на фискална касова бележка и по същество не представляват анализ и преценка на конкретната фактическа обстановка. Изтъкнато е, че срокът на запечатването е съизмерен с тежестта на извършеното деяние, с целената превенция от законодателя- за преустановяване на лошата практика в стопанисвания търговски обект от страна на лицето нарушител, конкретния вид упражнявана търговска дейност, както и с необходимото време за създаване на нормална организация на работата за отчитане на търговския оборот от дейността. Формално е налице изпълнение на задължението за мотивиране на акта, но без обвързване с конкретни

факти, което се приравнява на липсата на мотиви, независимо от техния обем. Не е посочено как е формирана волята на органа да определи срок на мярката около средния размер, респективно кои конкретни обстоятелства са от значение и каква е тяхната тежест. Излагането на конкретни, а не общи мотиви относно срока на мярката е дължимо с оглед на това, че разпоредената продължителност на ПАМ не е в минимален размер. При липса на посочени и доказани от страна на административния орган относими факти и обстоятелства, обосноваващи необходимост от прилагане на мярката в посочения срок, следва да се приеме, че определеният 14-дневен срок, което е приблизително средният предвиден в закона размер, е необосновано дълъг, следователно заповедта засяга права и законни интереси на жалбоподателя в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

На следващо място, при издаването на заповедта за налагане на ПАМ принципът на съразмерност по смисъла на чл. 6, ал. 5 от АПК следва да бъде съблюдаван императивно. По дефиниция, административните органи следва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Административният орган е издал индивидуален административен акт без да извърши преценка за наличието на баланс между личните и обществени интереси, а само за наличието на бланкетно и общо формулиран обществен интерес от налагането на мярката. Установява се в случая, че съразмерността на мярката, е нарушена, тъй като установеният размер на срока за налагането не е обоснован, като се засягат права и законни интереси на адресата в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която тя се налага.

В случая, следва да бъде отчетено и РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав), от 4 май 2023 година по дело С 97/21 по преюдициално запитване отправено от Административен съд — Б., в което се сочи, че „що се отнася до спазването на принципа на пропорционалност, следва да се припомни, че той изисква кумулирането на процедури за търсене на отговорност и санкции, предвидено в национална правна уредба като разглежданата в главното производство, да не превишава границите на онова, което е уместно и необходимо за постигане на легитимните цели, преследвани от тази правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни спрямо поставените цели.“

С оглед изложеното, жалбата е основателна, а обжалваната заповед за налагане на ПАМ е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Съобразно изхода на спора и липсата на заявена от жалбоподателя претенция, разноси в настоящето производство не следва да се присъждат.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 1 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С2075-0474528/17.03.2023 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“-С. в ГД „Фискален контрол“ при Централно управление на Националната агенция за приходите.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните

чрез Административен съд София - град пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: